

tota classe de dolències. I encara que no hi hagués beneficència o el malalt no volgués recórrer a ella, sempre li quedaria el recurs de fer-se visitar pel metge amb qui està empenyat, saldant previament els comptes vells i pagant al comptat els serveis nous.

D'aquesta manera clausurariem la fàbrica de nous exploradors, amortitzariem paulatinament i sense violències als ja existents, *i obtindriem l'estabilitat de la clientela, movable les més de les vegades, no per mútua incompatibilitat de caràcter ni per queixosa de nostre treball, sinó per així escabullir-se de pagar deutes contrets.*

Sols es necessita per a conseguir-ho, que tots com un sol home, acoplat a l'entorn del *Consell Directiu*, hi col·laborem perseguint el bé comú a l'ensem que el propi benefici.

FRANCESC POUDEVIDA

Paradoxa

S'ha de parlar clar i dir-ho de una vegada. El major enemic que té la classe mèdica, el més gran obstacle que trobem en tota classe de treballs que fem per a nostra regeneració, és el *Metge*. Qui si no ell s'oposa a l'implantació de la quota mínima d'igualada de *Quinze Pessetes* aprovada en l'última Junta general del Col·legi.

Molt bé sabem que el públic posa resistència a tot lo que sia pagar; però, per demunt de tot, el públic paga lo que deu haver de pagar per les coses i serveis, i són moltes les vegades que paga per ells, més de lo que valen.

La quota de quinze pessetes a l'any, representa tant sols *cinc centims* al dia per família, comptant sols els dies feiners.

Quina família no té en el temps que correm, ingressos superiors a cinc pessetes diàries els 300 dies no festius de l'any?

La quantitat acordada com a pago d'igualada, sols representa el 1 per 100 anyal dels ingressos del client.

El compromís que representa per al metge el contracte d'igualada, deu ésser remunerat amb un mínim de cinc centims per cada dia de treball i família.

No hi ha dubte que de tots els serveis necessaris que disfruta el client, el més econòmic és el servei mèdic. Sols comparar, en quant a quantia, la paga del

metge, a la petita almoïna que a la porta de casa seva fa el client a qualsevolga pobre de solemnitat.

I sent això així, si se planteja l'augment de quota a quinze pessetes, quin argument li queda al públic per a resistir-se a la seva implantació? cap; puix per tothom se comprendrà que lo demanat no representa cap exageració i sols hi ha que vencer la débil força que representa la costum anterior.

La total resistència l'oposa el metge; per què? Perquè moltes vegades el metge, en els pobles, defensa interessos que no són professionals; perquè moltes vegades el metge fa de la seva clientela una arma política i en aquest cas l'importa molt accedir als desitjos i vanitats del que mana, encara que sigui tirant per terra els nobles interessos de la classe a què pertany.

Altres vegades es per manca de caràcter, per debilitat moral, per la costum de viure d'almoïna, per lo que el metge no sab fer valer els seus drets i fer que la seva clientela pagui el seus serveis com a professional i tenir de viure de les engrunes de l'àpat de la vida.

I per últim, just és dir-ho, hi ha metges que s'oposen a l'augment d'igualada, al considerar que si això arribés a ser un fet, s'arribaria a una dotació anyal de més de deu mil pessetes.

Miserables! La constant i ferma acció del metge, la ingratitud del seu treball, els perills a què s'exposa, l'acceptació d'un servei tan dur i necessari, no posa al facultatiu en el cas de demanar per honoraris un sou al menys igual al d'un governador civil de província?

Dignifiquem la professió, però per això tenim de dignificar-nos nosaltres i el primer pas hi ha que donar-lo en el terreny econòmic. Nosaltres no tenim dret a retirar ni jubilació de cap mena, ni nostres allegats tenen cap dret després de la nostra mort, i de raó és que en vida nostra i en plena activitat poguem lograr lo necessari per viure i quelcom més que pugui servir de base a la nostra família perquè pugui defensar-se de les adversitats de la vida en el trist cas de nostra invalidesa o desaparició.

Publiquem aquest article firmat per D. Vicents Gea i insertat en el «Butlletí del Col·legi de Metges de Castelló de la Plana», per ésser d'actualitat a Catalunya dintre de la nostra classe.

La Direcció

